

Min första Mediumutvecklingskurs, februari 2005

Det är en kall vinterdag i februari när jag åker iväg till Södertälje för att gå min första mediumkurs hos Iris Hall. Jag vet än en gång inte riktigt vad jag ger mig in på men jag har slutat att försöka förstå och hänger bara med. Iris är en engelsk dam med mycket skinn på näsan och jag märker att alla har en enorm respekt för henne. Även jag känner så, till och med att hon känns lite skrämmande. Vi är många på kursen, säkert en trettio-fyrtio personer. Vi som är med på kursen för första gången får gå till ett mindre rum och sätta oss att göra övningar med band och bilder och det är Jörgen Gustafsson som leder oss. (Iris samarbetade alltid med något svensk medium som hon själv hade utbildat). Det jag kommer ihåg ifrån de övningarna är att jag får in att en kvinna som jag ska "läsa" är gravid men jag säger inget om det. Jag är rädd att jag ska förolämpa henne om hon inte skulle vara gravid utan bara lite kraftig. Senare visar det sig att hon faktiskt var gravid.

Efter lunchen får vi sitta två och två och försöka få in information ifrån personer som gått bort. Jag har aldrig gjort detta och känner mig ganska så tafatt. Jag får först börja lyssna på min gruppkamrat som beskriver en person för mig som jag ska ha känt och som har gått bort. Efter en hel del beskrivande så förstår jag att det är Liss, min gudmor, som nyligen har gått bort. Det kändes stort. När det är min tur är det dags att byta partner. Jag hamnar ihop med en annan kvinna. Jag börjar beskriva en man och hur han ser ut etc men jag hinner inte så långt utan det är dags att avsluta övningen.

Det är nu dags att börja öva på storseanser. Varje elev får gå fram och ställa sig fram för alla andra och försöka få kontakt med någon som har gått bort, försöka hitta till vem av alla personer som sitter i lokalen som den bortgångna personen ska till och sedan framföra budskap. Under tiden en person gör detta så får nästa två eleverna gå fram och sätta sig på två stolar för att vänta på sin respektive tur. Jag sitter och lyssnar på alla som får gå fram och jag undrar hur i hela världen jag ska kunna göra detta.

Första kursdagen lider mot sitt slut och jag har ännu inte fått gå fram. På skoj så ber jag mina guider om att få information om vad som ska hända dagen därpå. Dom visar mig en bild att jag kommer få sitta där framme själv i en stol och den andra stolen är tom. Jag tycker det är märkligt eftersom alla hitintills fått gå upp i par, två som sitter och väntar och en som förmedlar ifrån andevärlden.

På väg hem ifrån första kursdagen så sitter jag i bilen och märker att jag är nog inte helt tillbaka i verkligheten. Det är mycket som hänt under dagen och jag känner mig som befinnande mig i en bubbla av energi. Det är mörkt och plötsligt ser jag ett djur springa över vägen. Jag ser två ögon stirrande på mig och djuret ser ut som en tecknad räv. Jag skakar på huvudet och inser att jag måste landa i verkligheten och koncentrera mig på bilkörningen och ta mig ur min energibubbla. Här gäller det att vara i två världar om inte samtidigt så i alla fall omväxlande.

Nästa kursdag fortsätter med storseans-övningen. Jag tänker lite på vad jag fick in dagen innan som skulle hända idag. Det blir min tur och till min förvåning så blir jag sittande själv i en av stolarna medans en annan person förmedlar kontakt från en person som gått bort. Den andra stolen är tom. Det är dags för lunch snart så det är inte läge att ta fram två personer att sitta och vänta på sin tur.

Hmmmm kan jag se in i framtiden är frågan som sveper genom mitt huvud. Intressant är det i alla fall att det jag såg för mitt inre dagen innan faktiskt händer.